

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/805/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212222177
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1212222177.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: D. P. Q. Q..J..H., Q. Q. F. XX, B., D.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, AK, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: P. D., Z.: XX.XX.XXXX, B. X. XX, B., za vedľajšieho účastníka na strane odporcu: I. na H. H. Q. O., Q. Q. Z. E. X, X. D.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 903,84 € s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti časti výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 10C/14/2013-93 zo dňa 13.05.2014, o trovách konania, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 10C/14/2013-93 zo dňa 13.05.2014 v napadnutej časti výroku o trovách konania mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia 212,90 € na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Stranám sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 10C/14/2013-93 zo dňa 13.05.2014 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 903,84 € s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 821,68 € od 21.07.2011 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania 54 € na účet žalobcu, všetko v pravidelných 30 € mesačných splátkach splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti prvoinštančného rozsudku, všetko pod stratou výhody splátok. Zároveň rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s vedľajším účastníkom zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 212,90 € na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 11.07.2006 úver, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 60 pravidelných mesačných splátok vo výške 23,63 € s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.07.2011. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok nespĺnil v čase určenom v zmluve, čím sa dostal do omeškania. Predmetná pohľadávka bola postúpená žalobcovi, ktorý si voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie zostatku dlžnej istiny postúpenej pohľadávky vo výške 821,68 € s príslušenstvom a zmluvnú pokutu na základe prílušných zmluvných ustanovení. Dňa 20.09.2012 súd vydal platobný rozkaz č.k. 31Ro/1647/2012-17, proti ktorému podal odpor právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: I. na H. H. Q. O., Q. Q. Z. E. X, X. D.: XX XXX XXX, a týmto úkonom súčasne vstúpil do konania na strane žalovaného. V odpore namietal neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 a § 153a ods. 1 O.s.p. na pojednávaní dňa 13.05.2014 v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a vedľajšieho účastníka konania, a to na základe skutočnosti, že žalovaný na

pojednávani uznal svoj dlh a žiadal súd, aby mu povolil splácať dlh v splátkach maximálne 30 € mesačne. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie právne odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p. a vecne úspechom žalobcu v konaní, ktorému priznal náhradu trov konania vo výške 54,- € (žalobcom zaplatený súdny poplatok) a trovy právneho zastúpenia vo výške 212,90 € za tri úkony právnej pomoci á 51,45 € (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie na súd 3. vyjadrenie k podaniu vedľajšieho účastníka + 2x7,63 € a 1x7,81 € režijný paušál + 20 % DPH) všetko podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom trovy právneho zastúpenia žalobcu je povinný zaplatiť žalovaný a vedľajší účastník spoločne a nerozdielne.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník a to v časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného spoločne a nerozdielne s vedľajším účastníkom zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia. Odvolanie odôvodnil tým, že do konania vstúpil za účelom ochrany práv spotrebiteľa a s týmto cieľom v konaní dôvodne vzniesol námietku premlčania, žalovanému teda poskytol procesne účinný prostriedok proti premlčanej pohľadávke, a pokiaľ sa žalovaný rozhodol uznať dlh a plniť, trovy konania sa majú týkať iba žalovaného a nie vedľajšieho účastníka. Do konania vedľajší účastník vstúpil za účelom ochrany práv spotrebiteľa a s týmto cieľom v konaní aktívne vystupovalo. Súd túto skutočnosť mal vyhodnotiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšieho účastníka nemal zaviazat' na náhradu trov konania žalobcu, aj keď v konaní vystupoval na strane neúspešného účastníka. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. slúži práve k riešeniu situácie, kedy je nespravodlivé, aby ten, kto nebol v konaní úspešný, bol povinný nahradiť trov konania úspešnému účastníkovi. Sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods. 4, § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/308/2012 zo dňa 19.12.2012 (medzi hlavným a vedľajším účastníkom v súdnej veci neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľa spoločne a nerozdielne), na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/102/2013 zo dňa 31.05.2013 (v danej veci z hmotnoprávneho predpisu nevyplýva, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom ide o nerozlučné spoločenstvo, nebolo možné rozhodnúť o náhrade trov konania tak, ako v odvolaní žiadal navrhovateľ, teda aby boli odporca a vedľajší účastník zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľovi), na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/522/2012-98 zo dňa 31.10.2012 (odvolací súd chápe postavenie vedľajšieho účastníka ako ochrancu a zástupcu spotrebiteľov v súdnych sporoch za opodstatnené a zaťažovať ho náhradou trov konania protistrany, aj keď tá bola v odvolacom konaní úspešná, za neprimerané, nakoľko vystupuje na strane „slabšej strany v konaní“, ktorej poskytuje právnu pomoc) a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/229/2013-88 zo dňa 31.05.2013 (v odvolacom konaní súd úspešnému navrhovateľovi náhradu trov priznať nemohol, pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v osobe vedľajšieho účastníka vzhľadom na jeho postavenie, charakter a zmysel jeho činnosti ako ochrancu práv spotrebiteľov). Vedľajší účastník odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zmeniť tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 219,90 € na účet jeho právneho zástupcu.

4. Vo vyjadrení zo dňa 30.12.2014 k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného navrhol žalobca, aby odvolací súd odvolanie v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol, nakoľko bol toho názoru, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu dôvodil, že podľa § 201 O.s.p. (v znení účinnom v čase podania odvolania) vedľajší účastník nie je oprávnený podať odvolanie, ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranou a vedľajším účastníkom. Z dôvodu absencie spôsobu vyrovnania medzi hlavným účastníkom a vedľajším účastníkom, ktorý by vyplýval z právneho predpisu, v danom prípade táto podmienka nebola splnená a teda odvolanie je podané neoprávnenou osobou. Žalobca vyjadril názor, že nakoľko s podaním odvolania nevyslovil súhlas hlavný účastník, odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je pre nesplnenie zákonných podmienok neprípustné. Podporne žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/173/2012 (vedľajší účastník nemôže disponovať predmetom konania, a ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. Inak povedané, ak podá odvolanie len vedľajší účastník, musí mať na to súhlas hlavného účastníka), ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/238/2012 zo dňa 31.08.2012 (odmietnutie odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, nakoľko nepreukázal vedľajší účastník, že z právneho predpisu

vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a hlavným účastníkom), uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Cib/95/2011 zo dňa 26.01.2012 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/77/2017 zo dňa 07.05.2014 (Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby sa pasivita hlavného účastníka zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania). V prípade, ak odvolací súd neodmietne odvolanie ako podané neoprávnenou osobou, žiada žalobca, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v celom rozsahu a zaviazal vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si uplatňuje v rozsahu 40,52 € za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. b), vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (vyjadrenie k odvolaniu). Žalobca sa vo svojom vyjadrení plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., keď v spore zaviazal popri žalovanom aj vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, nakoľko podľa ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na ktorého strane vystupuje. Žalobca podotýka, že vedľajší účastník nie je subjektom, ktorý by zdieľal len procesný úspech, ale aj procesný neúspech v prípade neúspechu žalovaného, čím žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania aj voči vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko zdieľa neúspech spolu s hlavným účastníkom. Odkazuje pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co/208/2014 zo dňa 26.03.2014.

5. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že dňom 01.07.2016 bol Občiansky súdny poriadok zrušený a nahradil ho zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. To znamená, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§ 470 odsek 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok odvolania do 30.06.2016, pretože právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok inštitút vedľajšieho účastníka nepozná. Netransformoval sa na intervenienta, ale jeho procesné postavenie zaniká. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, ak je uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko procesný inštitút vedľajšieho účastníctva zanikol.

6. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je len odvolaním napadnutá časť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal spoločne a nerozdielne žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu. Dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka bol jeho názor, že súd prvej inštancie mal na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu zaviazat výlučne žalovaného. S týmto názorom sa stotožnil aj odvolací súd.

8. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

9. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

9. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

10. S účinnosťou od 15.10.2008 zaviedol zákon druhú skupinu subjektov, ktoré mohli vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musel byť preukázaný hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúmal. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dával samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupovala právnická osoba. Sem patrili aj spory o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa mohla vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Rovnako prejednávaná právna vec je sporom, v ktorom bolo postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného charakterizované tým, že sa neskúmal jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania, keďže išlo o vedľajšieho účastníka zo spomínanej druhej

skupiny subjektov a ktorého legitimácia na vstup do konania vyplývala priamo zo zákona (o ochrane spotrebiteľa).

11. Odvolací súd považuje záver považuje záver súdu prvej inštancie o solidárnej povinnosti žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia za nesprávny. V predmetnej právnej veci nešlo v prípade žalovaného (ako hlavného účastníka v konaní) a združenia na ochranu občana spotrebiteľa (ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) o nerozlučné spoločenstvo. Zmyslom vedľajšieho účasti podľa vtedy platnej právnej úpravy bola „pomoc v konaní“ jednej zo strán sporu (v danom prípade žalovanému). Uloženie povinnosti žalovanému plniť v prospech žalobcu vo veci samej súdom neznamená prechod plnenia takejto povinnosti na vedľajšieho účastníka, ako je tomu napr. v sporoch pri nárokoch zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel za účasti poisťovne, za splnenia všetkých zákonných podmienok. Medzi hlavným a vedľajším účastníkom v súdnej veci neexistoval taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu spoločne a nerozdielne aj vedľajšiemu účastníkovi. Preto pokiaľ súd prvej inštancie povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu uložil hlavnému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného spoločne a nerozdielne, vec nesprávne právne posúdil.

12. Odvolací súd námietku žalobcu, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, nakoľko hlavný účastník nedal súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (a zároveň ani nevyplyval z právneho predpisu určitý spôsob vysporiadania vzťahov medzi hlavným a vedľajším účastníkom) považoval za nedôvodnú a neprihliadol na ňu, nakoľko odvolanie vedľajšieho účastníka smerovalo len proti výroku o jeho povinnosti nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcovi popri hlavnom účastníkovi a odvolanie podal sám za seba, a teda súhlas žalovaného na daný procesný úkon nebol nutný.

13. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a zaviazal výlučne žalovaného k náhrade trov právneho zastúpenia žalobcu, keď prvostupňový súd správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p (účinné v čase vydania rozhodnutia).

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že v tomto konaní nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože procesné postavenie vedľajšieho účastníka od 01.07.2016 zaniklo.

15. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).